

PER SECONDE WIJZER

(TRIVIAL PURSUITS)

Komedie in twee bedrijven

door

FRANK VICKERY

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PER SECONDE WIJZER - TRIVIAL PURSUITS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK VICKERY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Teddy

Joyce - actrice-zangeres. Heeft een drankprobleem.

Mona

Pearl

Roz - vrouw van Nick. Zus van Joyce.

Jessica

Derek - eigenaar ballonnenfabriek.

Nick - leider Theatergezelschap.

Deirdre - Dereks vrouw.

Eddie - Teevee fanaat.

DECOR:

Tuin en patio van het huis van Nick en Roz. Voor: een deel van de tuin; een paar stoelen, een tafel met glazen en flessen en een stoel ernaast rechts van het midden, en rechts een lange bank. Meer naar achteren een trede omhoog naar de patio. Links een uitgang. Links een barbecue, midden een schommelbank. Rechtsachter de schommelbank zijn de patiodeuren naar het huis. De gevel van het huis vormt het achterdecor. Rechts van de patiodeur staat een tafeltje. Linksachter de barbecue zijn ramen.

EERSTE BEDRIJF

Half acht 's avonds op een zaterdag in Augustus. Roz staat, de anderen zitten op verschillende plekken op de patio. Derek alleen op de lange bank. Teddy en Joyce op schommelbank. Mona zit bij de dranktafel, en Pearl zit daar vlakbij. Jessica houdt zich op de achtergrond. Nick, Deirdre en Eddie zijn nog niet op. Er is een lawaaierig Hints spel aan de gang. Roz speelt. Roz schudt haar hoofd en haar handen: Iedereen heeft het mis. Roz steekt twee vingers omhoog: Tweede woord.

Teddy: Insgelijks, schat. *(Joyce schatert om dit mopje)*

Mona: Hou je kop, Teddy. *(Teddy en Joyce kijken elkaar aan. Teddy trekt een gezicht. Hij "heeft een standje gehad")*

Pearl *(speelt door)*: Tweede woord. *(Roz legt drie vingers op haar arm)*

Mona: Drie lettergrepen. *(Roz beweegt tweede vinger: tweede lettergreep)*

Teddy: Tweede lettergreep. *(Roz knikt. Geeft zichzelf dan een klinkende klap op haar achterste)*

Pearl: Achterste.

Mona: Nee, suffert: één lettergreep. Bil. Hum.. bil. *(Roz schudt haar hoofd naar Mona: ze zit er naast)*

Joyce: Nee Mona. Je zit er naast.

Teddy: Ze zit er al jaren naast. *(Joyce en Teddy moeten er samen om lachen)*

Joyce: Ham. Ik wed dat ze ham bedoelt.

Pearl *(tegen Roz)*: Bedoel je ham? *(Roz schudt van nee)*

Teddy: Jawel hoor. Danseressen hebben altijd van die hammen. Net als schaatsersessen. Of is het schaatserinnen? *(Joyce lacht hysterisch)*

Mona: Ik wou dat jullie eens ophielden met donderjagen.

Teddy: 't Is maar zo'n scheitspelletje. Wat heb jij? *(Roz wijst naar polshorloge)*

Teddy: Tijd.. uur.. uurwerk.. achterwerk.

Mona: Uur. *(Roz moedigt haar aan)* Kwartier. Nee, één lettergreep. Alleen maar uur. *(Roz wijst: "kleiner")* Ur? Hum-ur? *(Roz raakt steeds meer opgewonden)*

Mona *(over Teddy)*: Hij doet het expres.

Teddy: Ik heb het van het begin af geweten, maar er is geen gein aan als je het meteen al raadt.

Mona: Wat is het dan?

Teddy: Een klok, een uurwerk. Vandaar die klap op haar achterwerk. Dat is het toch, niet? Een klok? *(Roz geeft aan dat hij in de buurt komt)* Zie

je nou wel. Ik zei het toch?

Pearl: Dus het is hum-hum-klok? *(Roz schudt van nee)*

Teddy: Wacht effe. Daarnet zei je dat het een klok was! *(Roz schudt haar hoofd en zwaait met haar handen. Het heeft alleen maar met een klok te maken. Iedereen maakt haar in de war)* Wacht even... laten we het nou eens op een rijtje zetten. Heeft het met een klok te maken? *(Roz knikt)* Een klok of een horloge? *(Roz heft haar handen "maakt niks uit")* Is dat het woord? Klok? *(Roz schudt nee)* Okee. Iedereen bij de les? *(Mona en Pearl mopperen van "schiet toch op")* Vooruit Roz, ga maar door. *(Roz begint opnieuw: tweede woord, allen zeggen het in koor mee, drie lettergrepen, tweede lettergreep. Klap op haar achterste)*

Teddy: Sinds wanneer geeft een klok een klap?

Pearl: Als-ie geluid wordt.

Mona: Bil was het niet.

Pearl: Bil, achterwerk, zitvlak, kont. *(Roz wijst naar haar: goed)* Wat? Kont? *(Roz knikt)* Dus Hum-hum-kont? *(Roz schudt haar hoofd en legt drie vingers op haar arm, beweegt de middelste en geeft dan weer klap op achterste. Ze herhaalt dit gebaar)*

Pearl: Hum-kont-hum? *(Roz knikt enthousiast)*

Joyce *(springt op en schreeuwt beetje hysterisch)*: Hum-stront-hum. *(Teddy trekt haar weer op haar stoel. Roz laat zich languit op de grond vallen. Iedereen heeft de slappe lach. Tenslotte komt Roz overeind en hervat het spel. Ze steekt drie vingers op. Iedereen: Derde woord. Twee vingers op haar arm. Iedereen: twee lettergrepen. Zij priemt met wijsvinger in de ruimte)*

Pearl: Pook.

Mona: Vinger.

Teddy: Stok.

Joyce: Priem. *(zij duikt naar Teddy's kruis maar hij houdt haar af)*

Mona: Wijzer! *(Roz wijst haar aan. Goed. Mona nadenkend)* Eerste woord. Hum-kont-hum wijzer. Secondewijzer.

Pearl *(is er vlug bij)*: Per seconde wijzer.

Roz *(geeft een diepe zucht van verlichting)*: Ik dacht dat jullie het nooit zouden vinden.

Pearl: Okee. Ik ben aan de beurt.

Mona *(nadrukkelijk)*: Ik zou aan de beurt moeten zijn. Ik heb de lettergrepen op een rijtje gezet.

Teddy: Toch niet de kif, hè Mona?

Pearl: Een klap op d'r kop moest ze hebben. *(tegen Mona)* Ga je gang. Doe maar.

Mona *(springt overeind, pakt een papiertje van de drankentafel, leest het vlug)*: Okee. Iedereen klaar?

Teddy (*staat op*): Eerst wat drinken.

Joyce (*meteen achter hem aan*): Denk ook aan mij.

Roz: Ik ben bekaf... ik wil er ook wel een. (*alle drie naar de dranktafel*)

Teddy: Zal ik die citroen voor je snijden, Roz?

Mona: Spelen we niet verder?

Roz: Het lijkt een natuurlijke dood gestorven te zijn, Mona.

Teddy (*binnensmonds*): Jammer dat zij geen natuurlijke dood gestorven is.

Joyce: Ja. (*tegen Mona*) We doen straks een potje Galg, schat.

Mona: Zal dan wel afgelopen zijn als ik aan de beurt ben.

Roz: Kom nou.. misschien doen we straks nog een spelletje.

Mona (*keert naar Jessica*): Jessica, heb jij zin om te spelen? (*Jessica antwoordt niet, lacht alleen, kauwt op haar gum en loopt naar het huis*)

Roz (*tegen Jessica als die voorbijkomt*): Iets drinken, lieverd?

Jessica: Nee dank je, nog niet. (*af. Roz, Teddy en Joyce bezig bij dranktafel. Mona neemt Pearl mee achterrechts voor een onderonsje*)

Mona: Rare meid, hè?

Pearl: Ze is heel knap. Ze zal er best goed uitzien op de planken.

Mona: Daarom heeft Nick haar er waarschijnlijk bijgehaald. Ze kan niet zingen, hoor. Ik heb haar gehoord. Ik vraag me af waar hij haar vandaan heeft gehaald.

Pearl: Ik geloof dat hij haar ontdekt heeft op 'n parochiefeestje. (*geeft Mona een sigaret. Spel terug naar dranktafel*)

Roz: Jij moest eigenlijk pure limonade drinken.

Joyce: Oh, doe nou niet zo, Roz.

Roz: Jij wordt verondersteld droog te staan.

Joyce: Sta ik ook... maar ik loop wel eens per ongeluk in de regen.

Roz: Ik zal er een scheutje Martini in doen, goed?

Teddy: Ja, doe maar... een scheutje. (*Roz begint in te schenken maar Teddy duwt "per ongeluk" tegen de fles waardoor Joyce veel meer Martini krijgt dan Roz bedoeling was*)

Roz (*sarcastisch*): Oh, hartelijk bedankt, Teddy.

Teddy en Joyce glimlachen en knipogen tegen elkaar. Joyce neemt haar glas en loopt lachend naar achterrechts waar Derek nog alleen op de bank zit. Als ze hem ziet lacht ze nog harder, draait zich abrupt om en loopt terug naar de dranktafel.

Roz: Gin, Teddy?

Teddy: Graag, met ijs en citroen.

Mona (*als ze dit hoort besluit ze tussenbeiden te komen*): Ik maak geen geintje, Roz, maar ik wacht al langer dan hij.

Roz: Je wacht nog helemaal niet lang, Mona.

Mona: Ik heb de pest aan mensen die voordringen.

Teddy: Jij hebt gewoon de pest aan mensen, schatje.

Mona (*tegen Pearl*): Zo doet-ie nou altijd.

Roz: Waarom proberen jullie niet met mekaar overweg te kunnen?
Straks heb ik er spijt van dat ik jullie tweeën heb uitgenodigd.

Mona: Het is zijn schuld. Hij probeert me altijd belachelijk te maken.

Teddy: Jij vraagt er ook altijd gewoon om. (*neemt zijn glas aan van Roz*)
Dank je wel schatje.

Pearl (*tegen Mona*): Ik herinner me de tijd dat jullie heel dik met elkaar waren.

Mona: Nee, dat geloof ik niet.

Roz: Oh jawel, Mona. Toen jij pas lid werd van de vereniging was jij weg van onze Teddy. (*Roz geeft Mona en Pearl hun drankjes*)

Mona (*verslagen*): Toen ik pas lid werd was ik vriendjes met iedereen. Dat ben je dan, niet? Maar als je er een paar maanden bij bent, of, zoals in mijn geval, een paar jaar, dan kom je erachter wie je vrienden zijn. (*zij neemt haar glas en stormt Roz voorbij het huis in. Teddy en Joyce kijken elkaar aan, zien Mona naar binnen verdwijnen*)

Teddy en Joyce (*samen*): Ooooooh. (*ze barsten in lachen uit samen met Roz en Pearl. Roz en Pearl gaan naar achter rechts en gaan op de schommelbank zitten*)

Teddy (*beheerst zich*): Hoor eens Joyce, ik wist dat ik je iets wou vragen. Heb jij nog nieuws gehoord?

Joyce: Waarover?

Teddy: Over de volgende productie?

Joyce: Ik heb in de afgelopen week voor definitief gehoord dat het vijf verschillende shows zijn.

Teddy: Ik heb gehoord, van iemand bij Pearls Tupperware party..

Joyce: Roz?

Teddy: Kan ik niet zeggen... Dat het Hello Dolly is.

Joyce: Bestaat niet.

Teddy: Dat heb ik gehoord. Nou ja, ik heb ook gehoord Camelot, Cabaret, Seven Brides, en (*met een schotse rol r*) Brrrigadoon. En wat heb jij gehoord?

Joyce: Ik heb gehoord Half a Sixpence.. (*Teddy trekt een gezicht*) Guys and Dolls... (*Teddy trekt een nog erger gezicht*) Finian's Rainbow... (*Teddy legt zijn hand op zijn borst alsof hij een bijzondere nare oprisping heeft gehad*) en Mame.

Teddy (*sprakeloos*): Mame!!

Joyce: Zie je mij al als Mame? Ted? (*neuriet een regel uit de show terwijl ze met haar voet over de leuning van de bank meezwaait*)

Teddy: Nee schat, dat klinkt meer als Madonna.

Joye: Jawel, maar ze is dronken.

Teddy (*pakt zijn glas*): Ja, dat is waar. Maar dat zijn er maar vier. Je zei vijf.

Joyce: Dat is waar ook. Wat was die andere ook alweer? Oh ja, Phantom of the Opera.

Teddy (*bedekt helft van zijn gezicht met zijn hand. Zingt*): "Say you will stay with me each night" (*Joyce zingt mee. Samen*) Each morning..."

Joyce: Jij moest zo'n stom masker hebben, schat. (*schenkt zich nog eens in*)

Teddy: Iedere klootzak kan er naar raden. (*steekt sigaret op*)

Pearl: Ik hoopte eigenlijk dat ik hem even alleen kon spreken.

Roz: Het heeft geen zin hem in de garage te gaan zoeken. Die staat trouwens vol toneelmeubilair. Hij heeft een stel banken wit geverfd, die zullen nog wel nat zijn: hij heeft ze vanmiddag pas gedaan. Neem hem maar mee naar de huiskamer. Daar valt niemand je lastig.

Pearl: Weet je wat het hem is... zie je, hij is van plan vanavond de nieuwe show aan te kondigen en ik wil hem duidelijk maken hoe de groep er financieel voor staat. Hij zal moeten begrijpen dat er een heleboel shows zijn die we ons niet kunnen permitteren. God bewareme.. er zijn nog onbetaalde rekeningen van ons vorige fiasco. Onder ons: we zitten behoorlijk in de problemen, Roz. Als Nick voor volgend jaar geen show kiest die een kassucces wordt is de District opera Vereniging op de fles.

Roz: Is het zo erg?

Pearl: We zijn het Orkest nog zeventienhonderdvijftig pond schuldig. Ik vind dat we die rekeningen moeten betalen voordat we aan een nieuwe produktie beginnen.

Roz: Laat mij maar met Nick praten, Pearl. Misschien dring ik gemakkelijker tot hem door dan jij. (*ze lopen samen naar Teddy en Joyce*)

Joyce (*staat op, leeg glas in de hand en roept*): Derek. (*Derek kijkt naar haar*) Drankje? (*Derek steekt hand op en schudt zijn hoofd. Hij speelt zelfs een glimlachje vol zelf-medelijden klaar*)

Roz: Oh... we kunnen hem daar toch niet alleen laten zitten.

Pearl: Ja, vooruit Teddy, praat eens met hem.

Teddy: Sodemieter op.

Pearl: Jawel, schiet op. Wij komen straks ook. (*Joyce en Pearl trekken Teddy overeind en duwen hem in de richting van Derek*)

Teddy: Waarom ik? Ik moet altijd de rotkarweitjes opknappen. (*Joyce en Pearl geven hem een laatste duw en Teddy is vlak bij de bank. Derek kijkt op. Teddy kijkt om: de drie vrouwen wuiven hem verder met de*

rug van hun handen. Teddy haalt een keer diep adem: hij kan niet terug. Met vals enthousiasme) Hello Derek, hoe is 't vent? Okee?

Teddy gaat naast Derek zitten, sigaret en glas in de hand, benen over elkaar. Derek kijkt één keer naar hem en na een kort moment barst hij in tranen uit. Teddy kan zijn ogen niet geloven. Hij kijkt volledig verbaasd om naar de dames. Zij moedigen hem met gebaren aan om te blijven.

Teddy: Oh, kom nou Derek, zo erg kan het toch niet zijn, wat het ook is.
Derek (*probeert zich te beheersen*): Sorry. Het spijt me Teddy. (*denkt even na*) Jij heet toch Teddy, niet? (*Teddy blaast rook uit en knikt*) Ja. Dat had ik niet moeten doen. Het is zo beschamend.

Teddy: Waarom neem je niet iets te drinken?

Derek (*zeer belangrijk*): Weet je wat voor dag het overmorgen is? Heb jij er een idee van wat overmorgen voor dag is?

Teddy (*denkt even*): Maandag, Derek.

Derek (*schreeuwt*): Maandag!! Maandag eenentwintig Augustus!

Teddy (*kijkt hulpeloos om naar de dames om de betekenis te ontdekken. Zij snappen het ook niet. Keert zich weer naar Derek*): Iets speciaals? Verjaardag of zo?

Derek: Het is D day, Teddy. Het begin van het einde.

Teddy (*kijkt om naar Joyce die vier vingers omhoog houdt. Tegen Derek*): Oh, je wordt veertig. Niks mis mee.

Derek (*plotseling vertrouwelijk maar heel intens*): Weet je dat Deirdre en ik uit elkaar zijn?

Teddy: Ja. Nou, als je lid bent van een amateur Opera vereniging dan hoor je dat soort dingen.

Derek: Maandag wordt de scheiding definitief. Daarna komt er niets meer. Afgelopen. Zeventien jaar naar de maan. Dat is een hele tijd. En ik had niks in de gaten, weet je?

Teddy: Niet te geloven. (*kijkt om naar de dames en maakt mondbewegingen van "kom hierheen". Joyce maakt Derek een drankje*)

Derek: Voor zover ik wist was er niks aan de hand. Ik had geen vermoeden. Ze was al een week weg voordat ik wist dat ze "weg" was. Als ik niet door mijn overhemden heen was geweest had ik niks gemerkt. (*Joyce en Pearl komen bij hen. Roz probeert tevergeefs de barbecue aan te steken. Joyce gaat achter de bank staan*)

Joyce: Kijk eens, Derek. Ik heb je toch maar een drankje gebracht. (*Pearl gaat op de armleuning van de bank zitten rechts van Teddy*)

Derek (*neemt glas aan*): Ik ben in geen maanden de deur uit geweest.

(wacht) Ik heb Deirdre niet gezien in ik-weet-niet hoe lang. Ik zou er alles voor over hebben haar weer te zien, maar ik weet dat ik okee ben zolang ik haar niet zie. *(de andere drie kijken elkaar aan)* Niet dat we ruzie maken of zo als we elkaar ontmoeten. Ik weet alleen dat ik vreselijk van streek zou raken. *(tegen Joyce)* Mijn hele wereld is ineens gestort toen ze wegging, zie je. *(de drie weten niet waar ze moeten kijken. Derek praat door, harder nu)* Ik dacht dat iedereen me had vergeten. En daar gaat gisteren de telefoon en het is Roz.

Teddy, Joyce en Pearl *(heffen tegelijk hun glas in een sarcastische toast op Roz)*: Goeie ouwe Roz!!

Derek: Nick zou haar moeten laten optreden in een show. Ze heeft een vlekkeloze timing. Dat telefoontje heeft mijn leven gered. *(wacht even)* Ik weet dat ik jullie dit wel kan vertellen omdat het toch niet verder gaat... *(Joyce stikt bijna. Alle drie komen dichterbij Derek)* Maar het is een feit dat ik sinds het vertrek van Deirdre compleet wanhopig ben. *(Joyce maakt misbruik van die opmerking, slaat haar arm om zijn nek, duidelijk "toenadering" zoekend. Derek merkt niet wat er gaande is. Teddy komt hem te hulp en weert Joyce af)*

Teddy: Hè nee, Derek, zulke dingen moet je niet zeggen waar Joyce bij is.

Derek *(probeert het recht te zetten)*: Nee, ik bedoel niet dat ik wanhopig verlegen zit om een vrouw. Daar heb ik nooit om verlegen gezeten.

Teddy: Nou, ik ook niet. *(legt zijn hand op Derek's knie)*

Derek *(legt Teddy's hand meteen terug)*: Nee, ik bedoel, dat ik wanhopig verlang naar Deirdre. *(wacht even)* Ik zag de zin niet van door te gaan. Ik bleef laat op mijn werk. Thuis niks om naar toe te gaan. Hoor'ns: de zaken gaan prima, volle portefeuille, dubbele orders. Het geld komt met scheppen binnen. Maar wat is de zin zonder...

Teddy, Joyce en Pearl *(samen)*: Deirdre !

Derek: Precies. Ik kom in een leeg huis... geen eten klaar. Om negen uur lig ik in bed. *(Joyce en Teddy kijken elkaar aan)* Ik heb ernstig gedacht aan, wel meer dan alleen maar gedacht aan... weet je wel. *(bedoelt zelfdoding)* Ik heb zelfs al besloten hoe ik het zou doen.

Joyce: Pillen zijn het beste.

Derek: Weet ik.. maar dat geloof je niet. Ik heb in het medicijnkastje gekeken en ik heb verdomme nog geen aspirientje in huis. Alleen een half flesje van Deirdre's plaspillen.

Pearl *(echt bezorgd)*: Ik hoop dat je die niet ingenomen hebt.

Teddy: Ja. Dan zou je jezelf doodgepiest hebben. *(Joyce en Teddy krijgen de slappe lach. Pearl stoot Teddy aan)*

Derek: Tenslotte besloot ik te springen.

Joyce *(in het verlengde van haar lach)*: En waarom heb je het verdomme

niet gedaan?

Teddy: Op het nippertje op andere gedachten gekomen, neem ik aan.

Derek: Nee, niet echt. Een week eerder had ik alles geverfd, dacht dat ik Deirdre zo wel kon overhalen om terug te komen, maar dat werkte niet. Nou ja, je weet hoe het is... ik kon het raam niet open krijgen. Nu nog niet. Er een paar keer met mijn vuist op gebeukt en mijn pols verstuikt. Tegen de tijd dat ik er een elastisch verband omheen had.... sprak dat idee me niet meer aan.

Teddy (*tegen de dames*): Nou ja, hij zou hoogstens een pols bezeerd hebben als hij gesprongen was: Hij woont in een bungalow.

Derek: Maar een met een zolderverdieping met dakkapellen.

Pearl: Je wilde niet echt zelfdoding plegen, Derek. Het was een schreeuw om hulp.

Derek: Ik denk dat je gelijk hebt. Hulp, dat heb ik nodig. Daarom is het zo fantastisch zulke vrienden te hebben als jullie. Ik zal het niet gemakkelijk krijgen, maar sommige mensen zeggen dat ik na Maandag okee zal zijn. Dan wordt de scheiding definitief. (*raakt weer van streek*) Dan is alles....

Teddy (*minachtend*): Derek. (*Derek beheerst zich meteen*)

Joyce: Geef je dan een fuif, Derek? Om het te vieren? Ik kom zeker.

Derek: Ik zal wel niet in de stemming zijn voor een fuif, Joyce. (*denkt even na*) Jij bent toch Joyce, hè?

Joyce: Ja schat.

Derek: Ja. Klopt. Ik weet dat de meeste mannen in mijn positie die het zouden doen, een fuif geven bedoel ik. Op mijn werk ken ik er een half dozijn die morgen met mij zouden willen ruilen. In ieder geval Maandag. Maar voor mij is het anders. Zie je: ik hou nog van mijn vrouw.

Mona (*op. Voor de patiodeuren. Keert zich naar Roz bij de barbecue*): Roz, je moet echt iets doen aan die meid.

Roz: Welke meid?

Mona: Die Jessica. Je hoorde mij toch duidelijk zeggen dat ik naar het toilet wou gaan?

Roz: Werkelijk?

Mona: Nou, zij sloop mij achterna en glipte voor mij naar binnen.

Roz: En wat mankeert er aan het toilet beneden?

Mona: Hebben jullie beneden ook een toilet? (*Roz knikt*) Nou! Waarom heeft niemand me dat verteld? (*haastig terug het huis in*)

Derek (*babbelt maar door. De anderen zitten erbij en vervelen zich dood*): Ik kan je niet zeggen hoe heerlijk het is je weer welkom te voelen. Sinds Deirdre en ik uit elkaar zijn word ik nergens meer uitgenodigd. Zij nog wel maar over het algemeen is men geneigd mij

te vergeten. *(beseft dat niemand luistert en herhaalt wat luider)* Ik zeg net: over het algemeen is men geneigd mij te vergeten. Maar jullie niet... jullie niet: ware vrienden. *(Roz geeft de barbecue op en komt erbij)* Ah, daar is zij. Roz, sinds Deirdre en ik...

Roz *(scherp)*: Ja. *(wat beleefder)* Ik heb het gehoord.

Derek *(na korte pauze)*: Ik dacht dat er wel meer zouden komen, Roz. *(Pearl, Joyce en Teddy kijken naar Roz. Zij kijkt schuldig)*

Roz: Nee, nee.. dit is het zowat.

Joyce: Wij dachten dat jij misschien wel iemand mee zou hebben gebracht, niet Roz?

Derek: Nee. Vrouwen hebben voor mij afgedaan. Ik zal mijn hart nooit aan een andere vrouw geven.

Roz: Wij dachten dat je misschien Tessa, je secretaresse, mee zou brengen.

Derek: Tessa? Oh nee, nee, nee. Ze is heel lief voor me geweest, heel vriendelijk. Maar niemand zou ooit de plaats van Deirdre kunnen innemen. *(de drie dames gaan ongemerkt richting barbecue vanwaar ze Teddy en Derek blijven bekijken)* Het is allemaal zo vreselijk stom, hè? Je weet natuurlijk de definitieve datum? Maandag. Overmorgen. Ik ben nog helemaal verdoofd. Sprakeloos in feite. Mijn hersens kunnen die klap nog steeds niet aannvaarden. Ik zal het nooit begrijpen, haar bedoel ik. Ik zal haar nooit begrijpen. Dat is nou een vrouw die alles had. Zanussi vaatwasser.. Toshiba Magnetron... Tower Warmhouder... Moulinex Mixer... Pifco een-of-ander. Weet niet waar ze die voor gebruikte. Alles had ze. *(Teddy kijkt om en zoekt Pearl. Ziet dat ze weg is. En dat de anderen ook weg zijn. Ziet ze bij de barbecue staan. Kijkt weer naar Derek die maar door babbelt en glipt dan zelf voorzichtig weg naar de anderen. Derek praat door)* Weet je wat ik een keer tegen haar zei? "Laten we een wereldreis maken" zei ik. En weet je wat ze tegen mij zei? God is mijn getuige. Ze zei "Och, ik weet het niet. Ik ga liever ergens anders heen". Alles had die vrouw. Alles. En ze heeft het niet eens weggesmeten voor een andere man. Daar ben ik blij om, weet je. Ik ben er al erg genoeg aan toe. Ik weet zeker dat ik het niet aan zou kunnen als er een andere man... *(merkt opeens dat hij alleen is en ziet de anderen zelf een gesprek beginnen. Hij schreit in stilte)*

Joyce *(probeert te fluisteren)*: Nou, wie gaat het hem vertellen?

Teddy *(ook zachtjes pratend)*: Ik zou het maar zo laten. Hij merkt het gauw genoeg als ze komt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto